

Derfor bliver vi selvfølgelig lidt forundrede, når vi i et svar kan få at vide, at der ligger et arkiv i Justitsministeriet fra besættelsestiden, som offentligheden indtil videre ikke har haft adgang til. Derfor vil vi gerne have at vide, hvorfor de arkivalier ikke er afleveret i henhold til arkivlovens bestemmelser, og også gerne have at vide, hvad det er for en type sager, det drejer sig om.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter arkivlovens § 13 skal en statslig myndighed aflevere sine arkivalier til Statens Arkiver, inden de er 30 år gamle, medmindre modstående hensyn gør sig gældende. Der gælder således ikke efter arkivloven en ubetinget afleveringsfrist efter 30 år. Inden for disse rammer opbevarer Justitsministeriet da også fortsat en række arkivalier, som er mere end 30 år gamle.

Når det er sagt, kan jeg oplyse, at Justitsministeriet til brug for PET-kommissionens undersøgelse er i færd med at foretage en gennemgang af en række ældre arkivalier, som fortsat opbevares af Justitsministeriet. Det er i forbindelse med denne gennemgang konstateret, at der på et fjernarkiv hos Politiets Efterretningstjeneste for ministeriet gennem længere tid bl.a. har været opbevaret en begrænset samling dokumenter, der hidrører fra tiden omkring besættelsen.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1561 fra hr. Frank Aaen er der tale om dokumenter, der primært har tilknytning til politiets virksomhed. Jeg kan supplerende oplyse, at der bl.a. både er tale om dokumenter, der omhandler mere generelle forhold vedrørende politiets virksomhed, og dokumenter indeholdende oplysninger om konkrete straffesager og enkeltpersoner.

Justitsministeriet har nu taget skridt til at drøfte spørgsmålet om aflevering af de pågældende materialer med Rigsarkivet. En eventuel aflevering vil dog ikke komme til at omfatte de arveretlige sager, som også er omtalt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1561, idet de pågældende sager har betydning for ministeriets sagsbehandling i dag. Der er tale om sager vedrørende kongelige boer, som opbevares med henblik på at kunne danne fortilfælde i forhold til sager af tilsvarende karakter i dag.

Frank Aaen (EL):

Tak for svaret! Jeg vil sige, at det er oplagt, at sager, der stadig væk er verserende i en eller anden forstand, kan man selvfølgelig – sådan er

det jo også med arkivloven – stadig væk have liggende i det enkelte ministerium. Den anden undtagelse, altså i tilfælde af modstående hensyn, står også i arkivloven, det er også klart.

Men hvordan kan man vide, at der har været modstående hensyn, når man tilsyneladende ikke er klar over, hvilket materiale det drejer sig om? Der må have været lavet en konkret vurdering på et tidspunkt. Så kunne vi ikke komme lidt dybere ind i det? Er der lavet en konkret vurdering, eller har man bare puttet det her væk i modstrid med arkivlovens bestemmelser?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som jeg allerede sagde indledningsvis, skal statslige myndigheder efter arkivlovens § 13 aflevere sine arkivalier til Statens Arkiver, inden de er 30 år gamle, medmindre modstående hensyn gør sig gældende, som også hr. Frank Aaen sagde. Der er vi så enige, dér læser vi arkivloven på samme vis.

I Kulturministeriets arkivbekendtgørelse er der fastsat nærmere regler om tidspunktet for aflevering, herunder om de tilfælde, hvor en fravigelse af 30-års-reglen kan finde sted. Det fremgår således af bekendtgørelsen, at man efter drøftelse med Rigsarkivet bl.a. kan foretage senere aflevering, hvis der er tale om materiale af fortrolig karakter.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det omhandlede materiale er omfattet af adgang til at foretage senere aflevering, og at materialet således ikke er undergivet en 30-årig afleveringsfrist.

Jeg skal tilføje, at Rigsarkivet har meddelt, at man ikke har bemærkninger til Justitsministeriets opfattelse af dette spørgsmål.

Frank Aaen (EL):

Jeg må stadig væk fastholde, at hvis man skal gøre en vurdering gældende om, at der er modstående hensyn, der muliggør en fravigelse af 30-års-fristen, så må den naturligvis gives efter en konkret vurdering. Og når man over for Folketinget i det svar, der hidtil er givet, ikke er i stand til at give fyldestgørende oplysninger om, hvad det er for nogle sager, så kan jeg jo konkludere, at der ikke er sket nogen konkret vurdering. Derfor mener jeg stadig væk, at der er noget af det, der halter. Jeg forstår ikke, at ministeren ikke kan se, at der er et problem i, at man har undladt at efterleve arkivlovens bestemmelser.